

Nestor podřipského králíkaření

SLAVÍ 85!

Když se vysloví jméno Jaroslava Holaje z Kostomlat pod Řípem, jistě valná většina králíkářské veřejnosti naší vlasti bude vědět, o koho jde. Jeho drobnější, ale o to vitálnější, postava, je pevnou a významnou součástí organizovaného chovatelského světa už od roku 1957!

Slávek se narodil v roce 1936 do tradiční prvorepublikové zemědělské, chcete-li rolnické, rodiny. Otec i matka se zemědělstvím živil, obhospodařovali 3 hektary polí. Vystudoval střední zemědělskou školu v Litoměřicích a následně se stal zaměstnancem Státního statku Roudnice nad Labem, a to na pozici agronom, později zootechnik. Této profesi se věnoval po většinu pracovní kariéry. Jeho chovatelské počátky se datují už mezi 10. až 20. rokem života, kdy se věnoval (a to se dnes o něm už moc neví) zejména holubům, a to plemenným český stavák v barvě bílé, modré a černé, dále pak koburský skřivan, německý výstavní holub, rys a konečně moravský pštros ve všech barvách. Ostatně jako na holubáře na něj vzpomíná kronika našeho citovského spolku, kdy při II. prvomájové výstavě v parku v roce 1970 přišlo bouřlivé počasí se silným větrem a jemu tehdy z povalených klecí odletělo sedm rysů. Inu i to je někdy součást chovatelského života.

Ale zpět ke králíkům. V jedenadvaceti letech Jaroslav Holaj vstupuje do řad ZO ČSCH Ctiněves a stává se chovatelem králíků plemene činčila velká a vídeňský bílý. Činčily sice časem opustil (k autorovu zklamání ☹), nicméně k „vídeňákům“ v roce 1985 přibyl velcí světlí stříbřití, toho času běžně nazývaní francouzští stříbřití, nebo také zkráceně „šampani“. Toto všeobecně populární plemeno ho přivedlo až ke klubovému členství, které se datuje od roku 1995 a trvá dodnes. Na poli klubovém ale Slávek rozhodně nehrál žádné „druhé housle“ a už v roce 1998 získává plemenný chov a drží si ho do roku 2015. Díky svému nadstandardně aktivnímu přístupu k chovu svých králíků byl vždy velmi úspěšným vystavovatelem, který během své chovatelské kariéry získal například tituly Mistr ČR, nejlepší 0,1 Vss celoštátní výstavy. Výstavy nejvyššího stupně pravidelně obesílal hned dvěma kolekcemi. Titulů Nejlepší kolekce výstavy pak získal za 64 let svého organizovaného chovatelského světa. Za své zásluhy o chovatelský svět je držitelem nejvyšších svazových vyznamenání – Zlatého odznaku i Čestného uznání ÚVV ČSCH.

- 1 Př. Holaj s některými z ocenění, kterých za svou kariéru nasbíral opravdu bezpočet.
- 2 Zvířata od Slávka Holaje vždy vynikají přípravou na výstavu, kde se pak umí řádně předvést. Tento 1,0 Vss se takto předvedl na jaře 2019, kdy sice nebyl v ideální kvalitě srsti, zato ve famózní drezuře – postoji.

Během svého chovatelského života mu byly domovem hned tři základní organizace. Zmíněnou ZO ČSCH Ctiněves, kde v mu v začátcích pomáhali př. Plíva či Patka, vystřídala v roce 1971 ZO ČSCH Rovné. Tam přešel zejména proto, že byla organizací více aktivní a tedy i lépe odpovídala jeho chovatelskému výstavnímu aktivitám a ambicím. ZO ČSCH Rovné vždy patřila (a patří) mezi významné organizace našeho regionu a měly zde (a mají) svou domovskou základnu významné osobnosti našeho koníčku, za všechny jmenujme další králíkářskou legendu Václava Chmelíka.

Právě s posledně jmenovaným si Slávek vytvořil

za svými kamarády a kde se rozhodl svou chovatelskou cestu zakončit. Musím na tomto místě bez jakékoliv nadsázky a přehánění konstatovat, že Slávek Holaj je čistokrevný a nadšený králíkář, a tak se naplno angažuje při našich dvou výstavách (které bohužel v roce 2020 ze známých důvodů neproběhly) jako vedoucí expozice králíků. Pravda, v loňském roce moc výstav neproběhlo, ale když už nějaká byla, rozhodně neodešel s prázdnou a i přes svůj věk si stále drží vysokou úroveň chovu a počtu registrace, která činí už několik desetiletí cca 60 ks Vss a 20 ks Vb ročně. To jistě nejsou malá čísla a hravě tak v tomto strčí do pomyslné kapsy nejednoho i výrazně mladšího chovatele ☺

Jak už to tak bývá, aktivní lidé většinou provozují více než jednoho koníčka. Tak je tomu i u Jaroslava Holaje a jeho rodiny. Po roce 1989, kdy byly rodině vráceny polnosti, začala rodina opět hospodařit a postupem času se specializovala (stejně jako několik dalších pěstitelů v Kostomlatech) na česnek, který je pěstován na několika hektarech vzájemně spolupracujících zemědělců. Jejich česnek je vyhlášen široko daleko a sám př. Holaj jím každý podzim zásobuje široký okruh zájemců z řad chovatelské základny. Kromě toho jsou Holajovi provozovateli i vlastníky menší rybníkářské soustavy, ryby (kapry a zejména pak pstruhy) si od plůdku po jateční hmotnost vychovávají a prodávají je pak ve zveleбенé kostomlatské rybníkářské skoro po celý rok.

Tak a co říci závěrem? Řečeno toho bylo mnoho, byť jistě ne všechno. Jaroslav Holaj je zcela

celoživotní přátelství a Václav Chmelík mu pak byl v chovu a šlechtění velkým rádcem. Za svého členství v ZO ČSCH Rovné získal Jaroslav Holaj všechna výše zmíněná velká ocenění a úspěchy. Od roku 2016 pak přestupuje do kolektivu ZO ČSCH Citov, kam ale řadu let předtím jezdí

2

3 U svých milovaných svěřenců plemen Vb a Vss

4 Slávek při velikonoční výstavě v Cítově 2016 byl samá legrace...

5 Ve své síni slávy

nepochybně králíkářskou legendou nadregionálního významu. Vždy to byl (a pořád ještě je) aktivní a pracovitý chovatel, který významnou měrou přikládal ruku k dílu na bezpočtu proběhlých výstav. Rád bych mu tímto za všechny známé a kamarády poděkoval za jeho celoživotní chovatelské dílo i za jeho další neméně významnou

Aktivní přístup k chovu se vyplatí!

činnost, kterou je budování a udržování přátelského kolektivu. K přání se připojuje rovněž Klub chovatelů králíků velkých světlých stříbřitých, který Slávkovi, prostřednictvím svého předsedy dr. Miloslava Martince, rovněž děkuje za práci pro klub vykonanou, za jeho vzornou prezentaci klubu a udržování genofondu plemene a přeje mu neutuchající chuť do králíkaření i v dalších letech!

Ing. DAVID RAMEŠ, foto archiv

Toto onemocnění běháků je mezi chovateli lidově nazýváno jako vápenka. Jeho původcem je roztoč lupovka kuř (Knemidokoptes mutans). Nejčastěji se s ním setkáme především u kura domácího. V poslední době se ale začíná více objevovat například u perliček a sporadicky dokonce u krůt.

Vápenka postihuje především starší jedince, má pomalejší nástup. K šíření dochází přímým kontaktem mezi zdravými a postiženými jedinci.

Jakým způsobem lupovka parazituje na drůbeží? Roztoči se zavrtávají do zrohovatělých vrstev kůže na běhácích, kde se živí pokožkou (epidermis). V podkoží, kde parazitují, si začínou vytvářet chodbičky. Tyto chodbičky se vyplňují vzniklým výpotkem (exudátem), ex-

1 Mezi první příznaky onemocnění patří nadzvednutí šupin nad běháko-prstním kloubem.

krementy roztočů, vajíčky a části těl odumřelých lupovek. Typický bílý vápenitý povlak na běhácích vzniká následujícím způsobem: Lupovky produkují sliny. Ty dráždí pokožku, která se brání a vylučuje exudát. Za přítomnosti vzduchu probíhá interakce exudátu s kyslíkem a dojde k jeho následnému ztuhnutí (kalcifikaci). Tím pádem dochází k zhrubnutí povrchu běháků.

Jedním z prvních příznaků počínající vápenky je nadzvednutí a zhrubnutí velkých šupin nad běháko-prstním kloubem. Později dojde k vytvoření nejprve mírného a později výrazného bělavého nánosu na běhácích.